

подиг авторъ ~~и~~ на Александра Болгарскаго че
ртвъ са разбранио и не искано честъ. Въдън, горе
и то на Свѣтъ въ Старбък и то думка съя на тиенъ
са паднили на Сражение, Александровъ сът, всичко
дни съмѣнаше съи брадтмер и чу грабитъ менъ. Де-
стомъ Добротинъ не заселъ какъ въ съя на Александровъ
но той съя полу съмѣна съи ~~и~~ брадтмер и Земя
и то куръ Геро море, съсъмѣна Капистра и Зи-
мънъ Емънъ и Козакъ-Койти при Месебур; и то бъл-
гари подъ върховна ма въраса на Капистра, и то въз-
никъ ръжъ области на Капистра, всъкаше въ Кипъ.
Рѣчъ и то разбъни грабитъ тиенъ съмѣна

Съя то съмѣна въ Кипъ и то съе убитъ по той, юйтъ не
се отишъ въ Харманъски Край Марина, и то съя прѣ-
шъе камъни. и лобъ са дуръни чакъ до подигъ Земашиетъ
на Цариградъ, и паднилъ е когато турци имъ грабитъ
турокъ на Сара-базъ (страгъ имъ названи и днес това
имъ съю българите)

Записъ на във Видинъ труда и това друго че да
научимъ, събъръ че въмакъла вътремъ, катъ съи въдъни
бекъ, чистъ сълзъ да тѣда съди и спорасъ тиенъ
и то братъ ала и а бояти, юйтъ имъ съвъръде, (какъто
съдъба и вънъ и отъ други че въвънъ че пъти въз сълзъ),
и между тиевъванъ е паднила е и таъ ~~и~~ и чистъ съвъръ-
де иного тиевъванъ на Куръ Вълканица, Крамъ мар-
ко възъ съя ти съвъръде то съ. Това, икой Зидъ
да не си може ~~на~~ съвъръ, и съмѣна чубъ и то съвъръ
се бъмѣна на скро да и е ти съвъръ, и то честъ не съ-
зидъ, всъкъ е съмѣни чистъ, и то съмѣни убий-
съвъ съя Вълканица съ чистъ